

BÁO ĐỘNG GIỚI TRẺ VỀ THUỐC LẮC (ECSTASY)

Cô Giorgia Benusiglio - sinh viên 27 tuổi - đi vòng quanh các trường đại-trung-học ở nước Ý để trực tiếp trao cho các bạn trẻ sứ điệp:

- Xin đừng phá hủy cũng đừng làm hư hỏng cuộc đời bạn!

Sở dĩ có hiện tượng "trao sứ điệp báo động" là vì cô Giorgia đã trải qua một kinh nghiệm vừa đại đột vừa đau thương. Kinh nghiệm làm cho đời cô suýt bị vứt bỏ hoặc vĩnh viễn ra đi về thế giới bên kia vào năm 17 tuổi. Đoạn trường ai có qua cầu mới hay. Đúng thế. Cô khẳng định:

- Chỉ người trải qua đau khổ mới có thể trao cho đời mình một ý nghĩa đích thật.

Cô Giorgia Benusiglio là sinh viên phân khoa huấn luyện thuộc đại học Công Giáo Milano (Bắc Ý). Trước một cử tọa trẻ trung

đang chăm chú lắng nghe, và sau lưng là thân phụ dấu yêu đứng đó để khuyến khích, cô Giorgia Benusiglio nhắc lại biến cố xảy ra cách đây đúng 10 năm như sau.

Hôm ấy là buổi tối tháng 10 năm 1999, tôi đi theo nhóm bạn đồng lứa tuổi 17 đến vui chơi nơi vũ-trường. Như bao bạn trẻ khác, tôi ưa thích vui nhộn và vô tư hưởng nếm cuộc đời đang rộng mở trước mắt. Thế rồi biến cố khủng khiếp xảy ra. Tôi hoàn toàn không nhớ ai trao cho tôi viên thuốc. Ban đầu chỉ là phần tư viên thuốc lắc, loại thuốc kích thích gần giống như ma túy mà mọi người ngày nay đều biết. Đó là viên thuốc Ecstasy. Người ấy trao cho tôi phần tư, rồi trao thêm phần tư viên thuốc nữa. Đây là viên thuốc tôi chưa từng thấy. Vậy mà tôi chấp nhận. Và tôi nuốt vào người tổng cộng nửa viên thuốc lắc. Đó là chuyện tôi chưa từng làm. Và giờ đây thì tôi sẽ không bao giờ còn dám tái phạm!

Ngay ngày hôm sau tôi cảm thấy đau đớn khó chịu. Tôi đi bệnh viện nhưng người ta trả tôi về nhà, vì tưởng rằng đó chỉ là cơn đau chóng qua. Thực tế không phải như vậy. Tôi bị viêm gan cấp tính và cần phải giải phẫu thay gan tức khắc, nếu không tôi sẽ bị rơi vào hôn mê toàn phần, không phương thuốc chữa trị.

Đúng 7 ngày sau biến cố trên, tôi được giải phẫu thay gan. Hôm ấy là ngày 27-10-1999. Cái ngày này mãi mãi ghi sâu vào ký ức của tôi. Bởi vì, đáng lý cuộc đời tôi bị vứt đi hoặc đã ra người thiên cổ. Thế nhưng, THIÊN CHÚA Nhân Lành cứu sống tôi. Chính Ngài muốn tôi sống đến hôm nay để có thể trao cho các bạn một sứ điệp. Một sứ điệp khẩn trương như thế này:

- Khi có ai đó trao cho bạn một thứ gì mà bạn không biết rõ xuất xứ ngọn nguồn, thì xin bạn hãy cương quyết từ chối. Bạn phải có can đảm trả lời KHÔNG. Bạn hãy nhã nhặn trả lời: "KHÔNG, tôi muốn bảo vệ mạng sống của chính tôi!"

Tôi bị giải phẫu và nằm nhà thương chữa trị khẩn trương trong vòng tròn rã hai tháng trời. Và những năm tháng tiếp theo quả thật tràn đầy chua xót, đắng cay và muôn vàn khổn khó.

Vốn bản tính cương nghị, tôi dần dần thoát ra thảm trạng và từ từ vươn lên. Tôi vươn lên trước hết là nhờ công lao của vị bác sĩ phân-tâm. Bác sĩ cố gắng giúp tôi đi nhanh ra khỏi đường hầm tối đen càng sớm càng tốt, nếu không tôi sẽ bị chết ngạt. Tiếp đến là nhờ ý chí của chính tôi. Trong thời gian điều trị, tôi bắt đầu nếm hưởng trở lại những niềm vui nho-nhỏ, niềm hạnh phúc trong tầm tay. Rồi với thời gian, vết thương dần dần khép kín. Và từ hai năm nay, tôi thực sự ra khỏi vòng vây khổn khó. Tôi sống cuộc đời hoàn toàn bình thường.

Đau khổ thanh luyện và trao ban nghị lực để con người can đảm phấn đấu, can đảm bắt đầu lại và tiến bước trong hy vọng. Ngày hôm nay tôi có thể quả quyết với các bạn rằng:

- Chính Đau-Khổ làm cho tôi trở nên kiên cường hơn và cùng lúc, nhạy cảm hơn. Tôi có thể rơi lệ trước một biến cố đau thương và cảm thông với tha nhân cách sâu xa hơn.

... ”Em dịu thay ánh sáng, hạnh phúc thay cặp mắt được thấy ánh mặt trời! Người nào được sống lâu năm, tận hưởng đi cho sướng; nhưng phải nhớ rằng những chuỗi ngày đen tối sẽ dài lâu, và những gì sẽ đến đều là phù vân cả. Nay bạn trẻ, cứ vui hưởng tuổi xuân của bạn, và làm cho tâm hồn được hạnh phúc trong những ngày còn trẻ: cứ chiều theo ước muốn của lòng mình và những gì mắt mình ưa thích. Nhưng bạn phải biết rằng: về tất cả những điều đó, THIÊN CHÚA sẽ gọi bạn ra xét xử” (Sách Giảng Viên 11,7-9).

(NOI Genitori & Figli, Mensile di vita familiare, Supplemento ad Avvenire del 25 Gennaio 2009, n.126, Anno XIII, trang 18-20)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt